

Sygn. akt II K 106/17

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Buzdygan

Protokolant: Kamila Łapeta

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu

sprawy

1. **M. B.,**

2. **S. T.,**

3. **R. K.,**

4. **S. M.**

oskarżonych o to, że:

działając wspólnie i w porozumieniu, w zorganizowanej grupie przestępczej, przekraczając swoje uprawnienia narazili Z. W. na wymierną szkodę majątkową

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk i z art. 231 § 1 kk

z urzędu

w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 kpk umorzyć postępowanie karne przeciwko oskarżonym M. B., S. T., R. K. i S. M. o czyn opisany w części wstępnej;

2. na podstawie art. 640 kpk w zw. z art. 632 pkt 1 kpk kosztami postępowania obciążyć oskarżyciela posiłkowego Z. W..

UZASADNIENIE

Pokrzywdzony Z. W. pismem z dnia 08.11.2016 roku zwrócił się do Prokuratury Rejonowej Częstochowa – Południe w Częstochowie z zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 kk i art. 231 § 1 kk przez M. B. i S. T. (k. 1 – 2). Postanowieniem z dnia 30 listopada 2016 roku (sygn. PR 1 Ds. 2028.2016) odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie: mającego miejsce w okresie od 22 lipca 2016 roku do 29 listopada 2016 roku w C. przy ul. (...), przekroczenia uprawnień oraz niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego tj. (...) M. B. oraz S. T., którzy działając wspólnie i w porozumieniu na szkodę interesu prywatnego Z. W., odmawiając sporządzenia aktu notarialnego oraz pisemnego uzasadnienia odmowy, spowodowali, iż nie nabył on na własność lokalu mieszkalnego spółdzielczego nr (...) przy ul. (...) w C. tj. o czyn z art. 231 § 1 kk na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk (k. 26). Na postanowienie to

złożył zażalenie pokrzywdzony Z. W. (k. 39 – 40). Po rozpoznaniu zażalenia, Sąd Rejonowy w Częstochowie, na mocy postanowienia z dnia 01.03.2017 roku, sygn. XVI Kp 545/16, utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie (k. 43 – 44).

W dniu 10 kwietnia 2017 roku został złożony subsydiarny akt oskarżenia wniesiony przez pokrzywdzonego Z. W., który jest (...), a wpłynął on do Sądu Okręgowego w Częstochowie w dniu 09 czerwca 2017 roku. W akcie oskarżenia zarzucono M. B., S. T., R. K. i S. M. popełnienie przestępstwa z art. 258 § 1 kk i z art. 231 § 1 kk polegającego na tym, że działając wspólnie i w porozumieniu, w zorganizowanej grupie przestępczej, przekraczając swoje uprawnienia narazili Z. W. na wymierną szkodę majątkową.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 55 § 1 kpk w razie powtórnego wydania przez prokuratora postanowienia o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania w wypadku, o którym mowa w art. 330 § 2 kpk, pokrzywdzony może w terminie miesiąca od doręczenia mu zawiadomienia o postanowieniu wnieść akt oskarżenia do sądu.

Wyżej opisany tryb postępowania nie został zachowany w niniejszej sprawie. W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż w sprawie z zawiadomienia Z. W. zostało wydane postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 30.11.2016 roku, które zostało utrzymane w mocy przez Sąd Rejonowy w Częstochowie. Nie zachodzi, więc w tym przypadku sytuacja opisana w art. 330 § 2 kpk, która warunkuje wniesienie subsydiarnego aktu oskarżenia, albowiem nie doszło do uchylecia żadnego postanowienia organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze. Brak wyczerpania trybu opisanego w art. 330 kpk i art. 55 kpk powoduje, iż po stronie pokrzywdzonego Z. W. nie powstało uprawnienie do wniesienia do sądu subsydiarnego aktu oskarżenia przeciwko osobom wskazanym przez niego w zawiadomieniu z 08.11.2016 roku o czyn w nim opisany. W konsekwencji stwierdzić należy, że akt oskarżenia w niniejszej sprawie został wniesiony przez osobę, której nie przysługiwało uprawnienie do wniesienia takiego oskarżenia. Mamy, więc do czynienia z negatywną przesłanką procesową w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela zgodnie z art. 17 § 1 pkt 9 kpk.

Ponadto stwierdzić należy, iż akt oskarżenia wniesiony przez Z. W. obejmuje osoby, które nie były przez niego wskazane w zawiadomieniu z 08.11.2016 roku i których nie dotyczyło postanowienie z dnia 30 listopada 2016 roku (sygn. PR 1 Ds. 2028.2016) o odmowie wszczęcia śledztwa. Chodzi tu o R. K. i S. M.. W przypadku tych osób tym bardziej nie wystąpiły przesłanki uprawniające Z. W. do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia.

Skutkować to musiało umorzeniem postępowania wywołanym wniesieniem przez pokrzywdzonego Z. W. aktu oskarżenia przeciwko M. B., S. T., R. K. i S. M. o przestępstwa z art. 258 § 1 kk i z art. 231 § 1 kk.

Na poparcie tej decyzji można przywołać stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie sygn. III KK 6/14, w którym stwierdzono, iż „wniesienie subsydiarnego aktu oskarżenia w okolicznościach, gdy nie zostały spełnione warunki określone w art. 55 § 1 k.p.k., równoznaczne jest z brakiem skargi uprawnionego oskarżyciela.” (opubl. OSNKW 2014/9/70, KZS 2014/5/35, Prok.i Pr.-wkł. 2014/5/12, Biul.SN 2014/10/16, Biul.PK 2014/3/23-25).

Kosztami postępowania w oparciu o art. 640 kpk w związku z art. 632 pkt 1 kpk obciążono oskarżyciela Z. W..

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak na wstępie.